

Referat fra møde med Audiologopædis aftagerpanel, 25/4 2017

Aftagerpanelet: Anja Bau, Ledende tale-hørekonsulent PPR Brøndby; Stine Thorsen, afdelingsleder, Center for Specialundervisning for Voksne, København; Eskild Petersen, leder af Specialcenter Roskilde; Stine Borges, hørekonsulent CSU Slagelse; Erik Schmidt, Audiologisk afdeling, Widex A/S (afbud); Rie Nielsen, leder af Hovedstadens Ordblindeskole; Liselotte Kulpa, Nyt mod, Allerød (afbud)

Lærergruppen: Jenny Iwarsson; Lise Randrup; Rikke Vang Christensen; Mads Poulsen; Elisabeth Willadsen; Holger Juul (afbud); David Morris; Carsten Elbro

Orientering fra aftagerpanelet

(1) Nyheder og tendenser fra mit fagområde: noget, der fylder i mit praksisfelt, og som kunne have relevans for den audiologopædiske uddannelse.

Eskild P.: Vi ser de svære sproglige vanskeligheder, hvor der ofte er sammensatte vanskeligheder som fx sprog- og synsvanskeligheder (snarere end sprog- og læsevanskeligheder), og sprogvanskeligheder og ADHD. Transseksuelles stemmer er et voksende problem. I mit arbejde som specialecensor kan jeg savne akademisk niveau og metodisk styrke. Indføringen i konkret praksis hører i nogen grad til i den første del af arbejdslivet efter endt uddannelse. Det er vigtigt, at uddannelsen fastholder sin identitet gennem forpligtelsen på sproglige kommunikationsvanskeligheder.

Stine T.: Tale-sprogvanskelighederne blandt de voksne optræder ofte sammen med stærkt handicappende kognitive vanskeligheder – med eksekutivfunktioner og hukommelse og manglende selvindsigt. Kandidaterne skal være forberedt på dette, selv om de selvfølgelig ikke skal kunne behandle generelle kognitive vanskeligheder.

Anja B.: Logopæden får i stigende grad en konsulentrolle; mens det er sprog-pædagogen, der har kontakten med børnene, dvs. som sprogscreener og underviser. Logopæden bruger derfor en del ressourcer på at samarbejde med andre faggrupper. Der er tydelige bevægelser i forældreopmærksomheden på skiftende sproglige handicaps, fx aktuelt på verbal dyspraksi. Opmærksomheden kan være ude af proportion med problemets udbredelse. Logopæden må bidrage til at sikre en rationel og rimelig fordeling af ressourcer og opmærksomhed. De studerende i fordybelsespraktik bør instrueres i, at prioritere dette arbejde højt, fordi de er på en arbejdsplads, hvor andre er afhængige af deres indsats.

Rie N.: Tilskuddet til individuel ordblindeundervisning (i fritiden) er blevet halveret, hvorimod det er bevaret til virksomhedsforlagt undervisning. Det betyder, at der er brug for udvikling af metoder og materialer til den virksomhedsforlagte undervisning. Kan vi samarbejde om det? Det er vigtigt, at de fleste kandidaters primære interesse er undervisningen, ikke forskning.

Stine B.: De store områder i den offentlige audiologi er tinnitus, lydfølsomhed og CI. Hertil kommer, at et antal flygtninge har brug for udredning og hjælp. Det ville være oplagt at give studerende mulighed for fordybelse i disse væsentlige praksisfelter igennem fx udbud af fordybelseskurser. Dertil kommer, at klienterne ofte er i alvorlige personlige kriser. Det er muligvis en fordel med kurser i kontakt og kommunikation med disse klienter; det er i al fald en nødvendighed, at de studerende er forberedt på, at de kan møde stærke emotionelle reaktioner.

Orientering fra uddannelsen

Carsten orienterede om den nuværende uddannelse i audiologopædi – og mulige justeringer, som skal spare udgifter til eksamen.

Samtale om muligheder for justeringer af uddannelsen i faggrupper

Audiologi og læsning: Mulighederne blev gennemgået for konkret samarbejde om udvikling af virksomhedsrettet undervisning for ordblinde. De drejede sig både om bidrag fra studerende i fordybelsespraktik og om samarbejde med fastlærerne, evt. i form af case-baseret undervisning. Tilsvarende blev mulighederne gennemgået for at etablere fordybelseskurser i centrale arbejdsfelter i den pædagogiske audiologi.

Logopædi: Denne gruppe drøftede, hvordan uddannelsen skal give kandidaterne indsigt i forskningsevidens, også i tilfælde, hvor denne står i kontrast til den konkrete praksis, som de studerende møder i deres praktikker. Aftagerne oplever, at de studerende har gode skriftlige formidlingsevner, men at det tidligt i deres logopædiske arbejde kan være vanskeligt for dem at skrive tilstrækkeligt kort og at bruge et sprog, som ikke-fagfolk forstår.

CE, 3/5 2017